

[Tholstrup.]

sker afskyer — folk glæder sig til at holde weekenden eller søndagen fri — så jeg tror ikke, man skal regne med ret stor tilgang til dette erhverv.

Jeg henviser til lovforslagets § 10, hvorefter den højtærede minister kan fastsætte de fornødne bestemmelser for motorkøretøjer samt fastsætte, hvilke påskrifter og mærker køretøjerne af hensyn til kontrollen skal forsynes med. Hvis den højtærede minister nu finder det nødvendigt at understrege, at en lillebil er en lillebil og ikke en privat vogn, kan han kræve, at denne mærkning bliver endnu tydeligere end før, og at der inde i vognene skal anbringes et fotografi af føreren og en genpart af kørekortet, hvori der står, at han har lov til at køre for passagerer mod betaling; og alt det skal jo også sidde der om hverdagen.

Jeg finder derfor, at disse indvendinger er ganske urimelige og der ingen grund er til at frygte, at frie tilstande skal ødelægge dette erhverv.

Aksel Møller: Jeg må oprigtig talt sige, at jeg blev noget forundret, da jeg i går læste referaterne af, hvad jeg havde stemt for her i tinget ved afstemningen ved anden behandling af færdselsloven. Jeg så i „Politiken“, at afstemningen havde drejet sig om, hvorvidt der skulle indføres fri hyreret eller ikke. Jeg læste i „Information“, at det havde drejet sig om, hvorvidt Taxas monopol skulle bevares eller ej.

Mig bekendt er denne fremstilling af det, det i onsdags drejede sig om vedrørende § 73, i høj grad misvisende. Hvis jeg havde stemt for det, som man påstår, indrømmer jeg, at jeg ikke må have været ved mine fulde fem, men sandheden er jo også en anden. Jeg har ligesom hele det øvrige ting stemt for fri hyreret på gader og veje. I den henseende er der overhovedet ingen forskel på den højtærede ministers forslag og på det ændringsforslag, som da var til behandling, og der er ej heller skabt nogen som helst ny situation med det, som er til behandling i dag. Jeg har set, at begge parter vil ophæve den urimelige tilstand, at publikum, som ønsker en vogn, skal finde sig i, at tomme hyrevogne kører forbi dem på gaderne uden at kunne tage hyre, fordi de er henvist til at tage hyre

alene fra deres holdeplads. Begge forslag vil altså fjerne en væsentlig forskel mellem taxaer og lillebiler, en forskel, som har været til almindelig irritation.

Hvad forholdet til Taxa iøvrigt angår, er begge forslag også ens, for så vidt som Taxa efter forslagene stadig alene er berettiget til at anvende de af kommunen og politiet anviste holdepladser på gaderne. Enten man stemmer for det ene eller det andet forslag, berøres Taxas forret her altså ikke.

Med disse bemærkninger har jeg gerne villet understrege den overensstemmelse, der er i synspunkterne. Jeg har ikke gjort det for at tilsløre den væsentlige uoverensstemmelse, der er tilbage, men tværtimod for at den kan blive fremhævet og stå fuldstændig klar for dem, der nu skal træffe afgørelsen. Jeg er uenig med mit parti og dets medforslagsstillere i, at adgangen til hyrevognserhvervet skal være fri og ubegrænset, også når der indføres fri hyreret. Lad os dog ikke glemme, at med den frie hyrerets indførelse er situationen en ganske anden end den, vi har i dag. Den pris, som jeg mener det er rimeligt at betale for den frie hyreret, er den adgangs begrænsning, som den højtærede justitsminister har foreslået og fået vedtaget i onsdags, og som det af et flertal stillede ændringsforslag i dag gør attack på.

I dag har princippet enhver, der vil drive hyrevognserhverv, fri adgang til at købe sig en lillebil, leje sig en holdeplads på privat grund, etablere sig med telefon og modtage bestillinger på kørsel, men er den frie hyreret først indført, er holdepladsen og telefonen ikke længere et nødvendigt tilbehør til erhvervet. Den, der kan skaffe sig en bil, som opfylder de tekniske betingelser for at kunne bruges til hyrekørsel, kan strejfe om på gader og veje og kapre kørelystne, så tit han vil, hvor han vil, og så længe han vil. Hyrevognskørsel kan for ham blive et bierhverv, som han kan dyrke efter sit eget økonomiske behov.

Det er disse udsigter, der begrunder, at jeg i dag foretrækker påny at stemme for det, som blev vedtaget i det høje ting i onsdags. Prisen for den frie hyreret må blive en begrænsning af adgangen til erhvervet, i alt fald i de større byer, hvor man ikke i den grad kender hinanden, at man